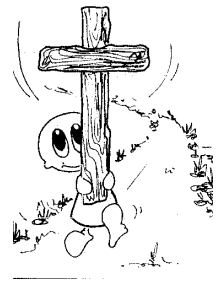

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2019. március 17-24.

***A nehéz idők erős embereket szülnek.
Az erős emberek aranykort teremtenek.
Az aranykor gyöngé embereket szül.
A gyöngé emberek nehéz időket teremtenek.***

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI (Nagyböjt 2. vasárnapja)

1./ Ma de. 9-től déli 12 óráig ruhavásár van a hittanteremben.

2./ Szent József keddi tanácsolt főünnepétől már a templomban tarjuk a köznapi szertartásokat. A hittanteremben előadás lesz az eucharisztikus kongresszusra este 1/2 7-től.

3./ *Péntek* este 18 órakor keresztúti áhítat lesz a templomban.

4./ **Zarándoklat indul Pákozdra, majd Székesfehérvárra busszal március 25-én, hétfőn délben** Kaszap István születése 103. évfordulóján a rákoskeresztúri szakorvosi rendelő parkolójából 1000.- Ft-os részvételi díjjal. **Jelentkezés:** Kerekesné Margitkánál (+36/209-716-995), Sallai Ágnesnél (+36/304-056-679) vagy Dudás Jánosnál (+36/304-358-974).

MISEINTENCIÓK

Szombat 18 h	Élő Albert SVD (33. sz.nap)	É
<u>NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA: március 17.</u>		
8 h G	+Tóth József és neje Erzsébet szülők	É
10 h G	+László és Izabella, vmint élő és +családtagok	É
Kedd 18 h	Hálaadás 2 élő Józsefért (apa és fia) névnapjukon	É
Szerda 7 h	+Veres József CS ; 13.30 h +Nagy Jánosné temetése ref. templ.	É
Csütörtök 18 h	Élő Tibák Ferencné Mária	É
Péntek 7 h	+József nagypapa és élő Benedek unokája (névnap)	CS
18 h	<i>Keresztúti áhítat</i>	É
Szombat 18 h G	A Derhán- és a Szántó-család +tagjai	É
<u>NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA: március 24.</u>		
8 h G	+Tóth Luca és férje Sándor	É
10 h G	+Mária édesanya (3. évf.)	É

INKÁBB ISTENNEK, MINT A VILÁGNAK TETSZENI

A katolikus egyház 2000 éves történetében kétfajta állapotot ismert. Az első századokban, mint üldözött vallás, tagjaival törődve befelé fordult, kifelé titkolózott és a hittitkokat a beavatatlanok elől elzárta, tagjaitól pedig nagyon sokat követelt. Mielőtt valaki megkeresztelkedhetett, évekig kellett alkalmasságát bizonyítania. Ha kereshetsége után bűnbe esett, a fölloldozást csak soká kapta meg, kemény és hosszú vezeklés után. Sokan a halálukig vártak a kereshetséggel, gondolván, hogy ha bűnbe esve vezekelniük is kell, annak föltételeit nem tudják majd teljesíteni.

A kezdeti kereshetsényüldözéseket követő kb. 1600 év többé-kevésbé a diadal állapota volt: az egyház jelentős világi hatalommal bírt. Uralta a társadalmakat, a kultúrát, az erkölcsöt, a mindennapokat. Kidolgozott intézményrendszere a XX. sz. közepéig szinte maga végezte az emberek közügyeit.

A kereshetsénység mára majdnem olyan helyzetbe jutott, amiben az első háromszáz évben volt: egy pogány világban, magára hagyva, félre értve kell hitét és erkölcsét megőriznie és továbbadnia. Még a katolikus hívek fölötti befolyását is elvesztette, nem beszélve világi hatalmának és társadalmi befolyásának elvesztéséről. Összezsugorodott, de régi intézményrendszerét mégis megtartotta. A mai elpogányosodott világban, ahol a tömegeknek már fogalma sincs a kereshetsény életről, nem működtethető ez a jól kiépült intézményrendszer. Pl. a papok azokat is bérálásra engedik, akikről biztosan tudják, hogy a bérálás után soha nem fognak hitvalló életet élni. Vagy mindenkit el kell temetniük, aki meg volt kereshetselve, bár ezen túl semmi köze nem volt az egyházhhoz. Mert ha nem ezt teszik, a rokonok följelentik a papot a püspökénél, esetleg meg is verik, vagy más (felekezetű) paphoz mennek, aki teljesíti kívánságukat.

Az iskolában sem tanul senki, ha azt látja, hogy a nem-tanulók is ugyanazt a jegyet kapják, mint a szorgalmasan teljesítők; vagy az otthon lustálkodó, de ha még oly kevés alapfizetést is kapó felnőtt sem fog kicsivel többért dolgozni egy munkahelyen. Az ilyen állapot a hűségese hívőket is lassan leszoktatja a gyakorló katolikus életről. Hiába mondják a diáknak, hogy az életnek tanul, ha nincsenek vele szemben követelmények, nem fog tanulni. A hívek többsége is ellanyhul, ha azt látja, hogy mindenki azonos elbánásban részesül egyháza részéről.

Az ókorban a kereshetsények Isten dicsőségével törődtek, nem az emberek érzékenységével és jogaival, még kevésbé a statisztikával. Tudták azt is, hogy akit engedékenységgel nyernek meg a kereshetsény közösségnek, az nagy bajban valószínűleg áruává válik. A mártíromság veszélye is hatott rá, ezért csak a legjobbakból lettek kereshetsények. Ma fordítva van: a kereshetsénységet nem a legerősebb, hanem a leggyöngébb láncszemek uralják, így minden nehézséggel csak jobban fogyatkoznak. A lelkek és a katolicizmus javára is az válna, ha okulva a múltból, komolyan és szigorúan venné saját hitét és vallásosságát, nem szórva kincsit sertések elé egy tévútra vivő irgalmasság nevében, amely a bűnt tolerálja. A változásnak fölülről kell kiindulnia. Ehhez olyan pápa kell, aki elveti a *mindenki feltétel nélkül jöhet, csak jöjjön* stratégiát, és visszatér a követelményeket támasztó régihez akkor is, ha a statisztika eleinte biztosan rossz lesz. Ha a világ előtti megfeleléskényszer, a politika és a különféle happeningek szervezése helyett Istentől kapott megbízatását, a lelkek örök üdvösségét tartaná legfőbb feladatának, talán kevesebben vesznének el istentelen, pogány világunkban.